

DOMENICA I. QUADRAGESIMÆ.

Christi in horto tristitia , tedium ,
pavor .

Cospit contristari , & mortus esse . Mat. 26. Nec timere , nec tristari potuisset , quia verè beatus erat , nisi his affectibus licentiam deditis animam occupandi . Excessus hic charitatis fuit , qui sponte voluit illam partem affligi , quam torquere non poterant adversarii . Causæ hujus tristitiae fuerunt . 1. Viva representatio omnium , & singulorum cruciatuum suorum , ac mortis ignominiosissimæ . Quæ per partes passiurus erat , ea hoc tempore simul sensit in anima . Colligam & ego in unum fascem omnem tuam passionem , ut semper sit in corde meo fasciculus Myrræ . 2. Viva representatio omnium peccatorum , & exigui fructus ex sua passione . Et tu ergo tristitia hujus causa fuisti . Christus pro te tristabatur , quia tu exultabas in rebus pessimis . Quantum tibi voluptatis , tantum Deo dedisti tormenti . Ah ! non amplius : ne de te queratur : Quæ utilitas in sanguine meo ? Psal. 29.

Tuus ait illis : Tristis est anima mea usque ad mortem . Ibid. Mæroris vis erupit in verba , an ut solarium quereret ; an ut etiam id aperiret , quod solùm in animo latebat , & cognosci ab Apostolis non poterat . Anima mea , quæ actu visione beata fruitur , cum qua naturaliter nullus mærorflare potest , illa tamen tristatur . Obstupefac ! Christus , ut patitur , miracula supra naturam adhibet . O amor !

QUADRAGESIMÆ . 115
O amor ! o patiendi desiderium ! At quibus hunc suum mœrorum aperit ? iisdem , quos socios habuimus in transfiguratione . Disce hinc , quod , quibus Deus solita spiritualia concedit ; eos preparat ad magnos dolores . Disce non tantum esse cum Christo in monte Thabor , sed etiam in agonia in monte Oliveti .

3. *Sustinet hic , & vigilate cum me .* Ibidem . Considerare huc potes , quæ Christus tristitia remedii adhibuerit . Primi enim aperuit hanc suam afflictionem Discipulis . Videtur dolori lenimen accedere , si revlegetur amico . Experiens id ipse , si tentationes tuas animæ directori aperias . Ut difficile est occultis vulneribus remedium , sic facile apertis . 2. Confert se ad Orationem : *Sedato hic , donec vadam illuc , & orem .* Non seducit procus Regis filiam , quæ fidenter clamat ad Patrem . Fur , si clamore proditur , statim fugit . Tentatus ergo non diverte ad creaturas , sed ad Deum .

FERIA II.

Oratio Christi in horto .

3. *Pater , si possibile est , transeat à me calix iste .* Math. 26. Hæc prima Orationis pars est . Orat , ut homo , horrore tam acerbæ mortis profensus . Fortè etiam ex desiderio cito consummandæ passionis : uti S. Catharinae Senenæ est revelatum . Fortè non rogat , ut calicem ipse prætereat ; sed , ut ait Hilarianus in Math. ut illud quod ad se translatum , in alios accedat ; ut quomodo ab ipso bibetur ita ab his bibatur . Existima ergo illud tibi à Christo propinata . Dic fidenter : *Calicem salutaris accipiam .* Et quia licet spiritus promptus sit , ca-

HEBDOMADA I.

ro tamen infirma est, adde: *Et nomen Domini invocabo.* Psal. 115.

2 Veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu. Ibid. Altera orationis pars est. Si petivit ut homo liberari ex morte, ineffaciter petivit & nunc corrigit naturalem voluntatem, per voluntatem rationalem, se Divinæ subiicientem. Si petivit amore ciuius patienti, etiam in hoc se resignat. Si denique, ut etiam alii hunc calicem biberent, quibus qua mensura dandus sit, Patri remittit. Dilce inclinationem naturalis appetitus ratione corrigerre. Disce te in omnibus Divinæ voluntati commendare.

3 Iterum abiit, & oravit tertio eundem sermonem dicentes. Ibid. Interrumpit his orationem Discipulorum gratia, qui in suis periculis dormiebant, ut eos ad orationem, & ad futuræ pusillanimitatis remedium hortaretur, Alternat ergo studium Orationis, & Charitatis. Sic agendum & tibi. Ubi inter homines comparsus, ad Deum redi. Aliquando & oratio abrumpenda, ut proximo succurras. Opera charitatis nobiliora sunt, quam pietatis. *Orat eundem sermonem tertio.* Non est inavis oratio, nec sterilis, in qua tæpius eisdem affectus repetis.

F E R I A III.

Agonia, & sudor Christi sanguineus.

Et *sudus in agonia prolixus erabat.* Matth. 26. Lucta erat inferioris hominis timentis, & superioris absolutè volentis, & sibi imperantis mortem. Disce hinc ratione, & superiore homine semper iustari cum inse-

QUADRAGESIMÆ. 117

inferiore, & ea tibi negare, quæ sunt sensus; ea velle, quæ ratio dicit. Neque hor languide, sed si opus sit, etiam cum agonia. Disce deinde quo magis tentaris, magis orationi infistere, ut Deum ad victoriam habetas adjutorem.

2 Et factus est sudor ejus sicut gorte sanguinis decurrentis in terram. Quod devenit mei causa miser Deus! Infirmitas mea est, & ut cures, medicus sudat. Clamabat viadictam terra animas meæ ob peccata mea, nec aliud expectare poteram. Aspergit eam JESUS sanguine misericordia sua, ut misericordiam clamet. Rupert. l. 12. & Viæ. Verb. Misericordia! misericordia mi Deus! Plantaverat sibi vineam electam animam meam; sed quia facta erat sterilis, & inutilis, rigat eam suo sanguine. O quantum me amasti, Deus meus. Quam parum tibi reddo? Tu sanguinem fundis, ego sudorem tibi negabo?

3 Apparuit illi Angelus de calo confortans eum. Ibid. Hic est fructus productæ orationis. Afflictus persevera in Oratione: Deus velut Angelum tibi mittet internam consolationem. Consolabatur autem eum, non instruendo, sed laudando ejus fortitudinem, sapientiam, obedientiam erga Patrem, charitatem erga homines, gloriam, quæ ex passione redundabit in Deum, lætitiam, quæ in Angelos, &c. Et Creator à creatura quam humiliter accipit. Disce afflitos animos etiam laude solari. Disce minorum officia non superbè reicere.

F E R I A IV.

Christus ab Oratione invitit Discipulos.

Protrahit ad Discipulos suos, & inventit eis dormientes, & dicit Petro: Sie

non posuisti una hora vigilare mecum? Matt. 26. Visitat Dominus Apostolos , ut videat, an vigilant, & orent, ut mandaverat. Visitans sunt subdit. Tu non ægræ feras visitari. *Invenis dormientes.* Ingentia illa Petri promissa in somnum abierunt. Quoties & tua? Quoties tibi fastidiosum est una orationis hora cum Domino agere? Quoties nec una hora Vigilas , ut attendas observationi propostorum? Si increparis, tace cum Petro. Qui alias ad respondendum promptus fuit , confusus tacet.

2. *Vigilate , & orate , ut non intretis in tentationem.* Ibid. Periculum instabat, ne Iudæorum metu Apostoli Christum negarent, aut desererent. Ideo monet Christus vigilare , & orare. En optimis contra tentationes munimenta : vigilantia , seu attentio ; & oratio. Vigila ; attente , reflexe , & cum consideratione operare . In multa impingis, quia inconsiderate agis , & loqueris. Ora: in tentationem vadit, quia in orationem non vadit D. Chrysostomus. f. 43.

3. Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis. Dormite iam, & requiescite. Ecce appropinquavit hora , & filius dominis tradetur in manus peccatorum . Ibid. Per ironiam dormire, iam jubentur: quasi dicat: monui vos tempore, prævenire pericula: ecce iam appropinquat hora , qua tradar , & vos pro me starde opferet? quid agitis non præmuniti? Noluistis mecum vigilare , & orare: ergo vos vobis relinquam. O Domine, nunquam hoc mihi fieri, ut me mihi reliquias: Cœtus mihi hinc esset interitus. Volo ergo vigilare tecum , & orare, ut tecum periculis obviare possim .

Obvia turbis , & satellitibus.

1. **S**urgite , canas . Ecce appropinquavit , quime tradet . Matt. 26. Verba sunt , ad vincula , & passionem anhelantis. Unde tam animos modò ad præsentiam lictorum , qui paulò antè ad solam horum cogitationem caput redere , & patere , & mæstus esse? Agnoscet vim orationis , & perfectæ in voluntatem Dei resignationis . Hoc si utaris medio, obviabis in repidis iis , quæ metuebas . Deficis enim in tempore tribulationis , quia ad eam te per meditationem non disponis , quia eam non accipis de manu Dei. Et ideo , dum appropinquat hora , tu fugis .

2. *Adhuc eo loquente , ecce Judas unus de duodecim venit , &c.* Ibid. Quid evasit indocta Iudeus passio? Ex avaritia iur , ex fure ofor Christi , ex ofore venditor , ex venditore proditor , & antesignanus sicariorum . Infelix homo , cui semel vel una passio dominatur ! Non opus est multis , ut in ruinam eas. Vel una est nimium potens , Una convocat turbam. Applica securim ad radicem . Etsi religiosus sis , quod metuas , habes . Judas unus de duodecim erat .

3. *Qui autem traddidit illum , dedit eis signum dicens: Quemcumque oculatus fuerit , pro eo fit , tenete eum.* Vide industriam malitiae. Prævidet non facile dignoscendum; seit cum evasisse aliquando volentibus eum lapidare , alias volentibus Regem creare: ne & hic elabatur , monet ducentum carib . Utinam tu cum tanta cautela ; & reflexione opereris honestus!

num : Utinam tu duceres eum cautè , ne ex
corde tuo eum perderes .

F E R I A VI.

De osculo Judæ .

Et confessim accedens ad eum , dixit : Ave ,
Rabbi . & oscularus est eum . Matth.
26. Accedit confessum ; quām impudenter ,
tam simulatè vultu hilari , animo venenato .
Cui ierbales fruebat infidias , illis salutem offe-
rebat . ait Viđ. Antioch. in Marc. Vocab Magi-
strorum , à cuius Discipulatu perfidè recedebat .
Oscularūt : usus precipuum dilectionis signum
organum efficer Diaboli . S. Ambr. in c. 22. Luc.
Si vidisles hæc , quid in verbis , in gestibus re-
prehendis ? Et tamen quantum malum ! Non
sufficit , ut exhibeas externa solum signa boni
Christiani , aut Religiosi . Vide , nè intùs vene-
num lateat . Non reprehenderis quidem ab ho-
mine , sed à Deo judicaberis , cui omnia patent .

Dixitque illi JESUS : Amic , ad quid ve-
nisti . Ibid. Amicum vocat , ut amicum faci-
at . Ad quid venerit , rogar , ut in se regres-
sus cogiter , quām grande scelus molitur . O
infinita Dei misericordia , quantis non agis ,
ut peccatorem reducas ! Non vocat latronem ,
sceleratum , sacrilegum . Non attendit , quid
Judæ scelus merebatur , sed quod suam decebat
bonitatem . Si ita blanditur hosti , quid faciet
fideli servo ? Quomodo tu eum eo agis , à quo
offensus es ?

Juda , osculo filium hominis tradis . Ibid.
Quam bellum non emollientur hæc voces tam
amaster prolatæ . Vide misericordiam inmar-
abilem

bilem ! ait Euthym. Siquidem , donec traditas
et fuit illi cura de preditore . Adhuc tentat illi
obiciere enormitatem sceleris , ut cogite , quid
agat . Quid tu fecisles ? si DEUS visibilis ti-
bi peccanti dixisset : Quid agis ? filium homi-
nis tradis ! Resiliisses sine dubio . Sed , et si
non videoas oculis , debebas videre mente ,
quando subibat cogitatio ; hocne ages ? pecca-
tum est : DEUS offenditur . Et quoties hoc
tibi in corde loquebatur ? quām verò tu fuitis
obstinatus ?

S A B B A T O .

Manifestat se Christus turbis , & satellitibus .

ITaque sciens omnia , qua ventura erant
supereum , processit . Joan. 18. Advene-
runt cum furore turbæ , jam fixerat osculum
Judas : non irruunt tamen , ut designaverant ,
sed stant immotæ : Et Judas stabat cum ipsis .
Non poterant : quia nondum JESUS per-
mittebat . Ideo processit ad eos . Ostendit ,
quidquid eveniet , se posse quidem declinare ,
spontè tamen , & liberè passurum ; immōde
illa ipsa magno animo adire . Imitare exem-
plum . Patientia coacta non est filiorum Dei .
Ad ardus qui non procedit , etiam venientia
fugit .

Et dixit eis : Quem queritis . Responderunt
ei : JESUM Nazarenum . Dixit eis JESUS . Ego
sum . Ut ergo dixit : Ego sum : abiérunt retror-
sum , & ceciderunt interram . Ibid. Quærerit ,
& quidem iterato : non ut sciat , qui scit om-
nia : sed ut respondeant : JESUM Nazare-
num , & ea dignitate personæ agnoscant
immanitatem sceleris . O bonitas DEI tot
arri-

artibus nos querentis. Agnosc tu personam illius dignitatem, non tantum ut non offendas, sed ut impensis eum queras. Qui DEUM non querit, se ipsum perdit. Ad unam vocem: *Ego sum*: & non minace, non fulmineam, cadunt retrosum. Ita tractantur, qui DEUM querunt, ut perdant. Quid fieri quando in judicio voce illa tonabit: *Ego sum*, quem tu tam indignè tractasti. Stude ergo tuum querere amorem, & obsequio.

3 Si ergo me queritis, finite hos abire. Ibid. Prodit curam, ac sollicitudinem, quam de suis habet, ne perdat ex eis quenquam. Si tantam curam paucorum habuit, crede non minorem habitum totum milium fidelium. Quod in paucis factum est, quomodo in pluribus negligetur? ait Cyril. Alex. lib. 11. c. 34. Et qui tam paucorum in tali tempore curam habuit, quomodo innumerabiles fideles non protegeret? Et tu ergo in protectione ejus es. Confide, quod te perditum non volet, nisi te ipsum perdas. 2. Consulit eorum famam, quos suga dilapsuros prævidet, ut honestè abiisse videantur: Quomodo tu alterius defectu stegis?

DOMINICA II.

QUADRAGESIMÆ.

Petrus defendit Christum.

1 Petrus habens gladium eduxit eum, & percussit Pontificis servum. Joan. 18. Facta licentia iniiciebant manus in Christum satellites; Petrus ex zelo, sed indiscreto, defendendi Christum injussus, auctoritate propria

pria

prius gladio ferit: quare & se, & alios, ad ipsum Christum graviori periculo exponebat, unus contra omnes. Quam bonus est zelus, tam necessaria est discretio. Etiam bonorum affectuum nimia vehementia est temperanda. Zelus charitatis est jungendus, ne ita fiat, aut vindicta. Si zelum defendendi honoris Dei profiteris, in te ipsum exhibe. Invenies multa que ferias. Rescinde, quod Deo non est honori.

2 Miser gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non vis, ut bibam illum. Ibid. Incredens & docet Petrum, se calicem passionis, etiæ adulterat ab omnibus tanquam ministris, à Patre accipere tanquam à primo portigente, cuius providentia gubernantur omnia. Non dicas: hic, aut ille me affligit, deprimit, & honorem meum vulnerat, &c. Calicem hunc ille tibi porrigit, qui Filio suo longe maiorem dedit. Furans De gloriam, & creaturem trahit, quod Dei proprium est. Ille est, & nemo aliis, qui deducit ad inferos, & reducit. Solatio sit illud, quod qui dat calicem, Pater sit, tui amissimus, qui per eum non nocevit, sed proficit: forte ut medicus amara potionem morbum vult collere.

3 Et cum retigisset auriculam ejus, (Malchi) sanavit eum. Luc. 22. Dominus, quasi quadam teneretate restituendi obligatione, damnum, quod suus minister fecit, refacit. Sanat vulnera ejus, qui venerat vulnera illaturas. Reddit promalis bona. Et quoties tibi? Erudiens nos, quod in persecutori nostros beneficos nos esse oporteat, ait Christus hom. 82. in Joan. 2. Sapit auriculam, necessarium fidei, ac per consequens alias illapsibus Divinis instrumentum. O si faciet interiora

rem tuum auditum , ut eum sanctis illius inspirationibus intendas!

F E R I A II.

Comprehensio Christi , & fuga
Discipulorum .

Dixit JESUS turbis , Tanquam ad latronem existis cum gladiis , & fustibus comprehendere me . Quosidie apud vos sedebam doceens in templo , & non me tenuissis . Matt. 26. Jam jam indignissime vinculatur . & raptandus nihil non suè congruum benignitati profert Sensum gravissimum infundat , quòd tanquam latro tractetur , qui prædas non egit alias , quàm animarum Dæmoni eruptarum . Utinam anima mea sit præda tua ! En habe illam . 2. Ostendit eorum ingratitudinem , qui hæc reddunt sublimi suæ doctrinæ in templo , traditæ , quam & ipsi toties sunt admirati . Quæ tu redi's Deo tibi per inspirationes loquenti . 3. Ostendit se non eorum vi , sed sponte capi , quando vult . Et idem jam capiendum : quia hæc est hora vestra , à Patre decreta , qua me trado in manus vestras . Ita solvit iniquitates meas ; quibus ego me in manus Dæmonum confignavi .

Tunc acceperunt , & manus injecerunt in JESUM , & tenuerunt eum Matth. 26. Irruant in agnum crudeles lupi . Expende saevitiam . Trudunt , veillant , verberant , prosternunt raptant , concilant ; manus , collum , pectus funibus , & catenis stringunt . Vis cauam ? Thren. 4. Christus Dominus Spiritus oris nostræ captus est in peccatis nostris . Tu funes texuisti . tu catenas fabricasti peccatis tuis . De te queritur Psal. 118. Funes peccatorum cium-

complexi sunt me . Sed time . Erit tempus , quo fortis Sampson strumpet vincula : & tum Deus ultiōrum Dominus , Deus ultiōrum libertà egat . Ergo tu impone vincula manibus tuis , ne eas extendas ad iniuritatem .

Tunc Discipuli omnes relatio eo fugerunt : Silent jam voces illæ : Eamus & nos , & moriamur cum illo . Jo. 11. Et illæ : Etiam si operaturis memori , &c. Omnes nullo , nec tam zelosoquidem Petro , aut dilecto Joanne excepto : Relatio eo , Domino , Magistro suo ; fugerunt , ut suam cutem periculo eriperent . An se magis ipsos , an magis Christum amaverint hinc conice . Primus ad deferendum Christum stimulus est amare seipsum . Disce tuo ipso fervori , ac propositis non fidere . Sapè in arena deficit , qui anteā tot tibi victorias de te ipso pollicebaris . Resolutiones , quas facis , facias proba .

F E R I A III.

JESUS primū ad Annam deducitur .

Tadduxerunt eum ad Annam . Quod in hoc itinere factum est , sanctius affectu prolegeris , quām discursu . Quām aliud est hodie Hierosolymam ingredientis spectaculum , quām nuper ! Quām variabilis est hominum sensus , à lætitia in furorem , à laudibus ad contumelias , ad obscurias ad opprobria : Et confides in homine ? Quidquid molestiarum corpori , quidquid in iuriarum honori ex cogitate poteris , id Domino Majestatis illatum crede . Compatere : te causam agnosce , dole . Et dum ad omnia silentem JESUM contemplaris , dicte sancto silentio longè

longè minores tibi illatas , aut forte tantum apprehensionis iniurias decoquere .

2. *Pontifex ergo interrogavit JESUM de discipulis suis , & de doctrina ejus . Joan. 18. 18. Reus , & sceleratus Judicem examinat . Stat modestissimus Judge ante reum . Quia superbia? quibus fannis , & irrisoribus interrogatur? quomodo ejus doctrina eluditur? DEUS ab hominibus , justus a peccatoribus judicatur . Sit ergo & misericordia pro minimo , si ab hominibus judicer . 1. Cor. 4. Meretur , ut judicia me meliorum tolerem qui innocens tulit judicia iniquorum . Charitas quæ patientes est , & omnia suffert , præstabat ut non deiiciar .*

3. *Respondens JESUS : Ego palam locutus sum mundo , & in oculo locutus sum nibil . Quid me interrogas? interroga eos , qui me audiuntur . Duo interrogatus , de Discipulis , & doctrina ; ad primum tacet , quia Discipuli ob suam fugam non erant ei honori: bonum de iis de praefenti non potuit dicere; malum non voluit . Disce hinc cautè loqui de proximo . Tace , quod non est pro ejus commendatione . Vide , ut non sis confusio tanto tuo Magistro . Ad doctrinam verò suam exculpandam allegat publicam famam libere , & sine metu : Ego palam locutus sum . Hoc audet , qui testimonium habet bone conscientiæ . Poteris & tu hoc semper , si ita opereris , tanquam in publica omniam luce .*

F E R I A IV.

De alapa Christi .

1. *U Nus ministerorum dedit alapam JESU , dicens : Sic respondes Pontifici? Joan.*

an. 18. Considera gravitatem injuriæ . Percutit vilis homo : percutitur Dei Filius : alapa immani , & ut piè creditur , ferrata manu , ab ingrato Malcho , cui paulo ante aurem fanverat , ut habet S. Chrys. hom. 82 , in Joan. in faciem , in quam desiderant Angeli propicere : in confessu Principum , & Sacerdotum ; ob responsum mite , verum , & reverens , laudatur percusor , irridetur percussus . Nec ulticetus tamen Dominus , qui potest . Cogita terrenum Regem sic à mancipio tractari: quod ferrum , qui rogî , qua rotæ non expedientur? O bonitas : ò patientia JESU mei ! Et ego verbum quodvis , aut minimam confusionem . longè maiores meritus tam fastidiose fero?

2. *Respondit JESUS : Si male locutus sum , testimonium perhibe de malo si autem bene , quid me cœdis? Ibid. Loquitur Dominus ad alapan , qui ad flagella , ad spinas , ad clavos fuit . Docuit illis silentio commendari patientiam : ille verò patientiæ audi nihil demí; si responso sit mollis , & humilis , qualis erat , Christi . Alterutrum horum serva , si injuria afficeris . 2. Benè loquitur Dominus , & cœditur : Solvit delicta lingue meæ . Dum male loquor , merito mihi obicit : quid me cœdis?*

3. *Et misit eum Annas ligatum ad Caiphonem Pontificem . Hic cogita , ut superius feria 3. punct. 1. omnia illa injuriarum genera Christi flo illata in itinere ad Caiphonem . Vide confusionem Christi , afflictibus , quibus omnia Patri offert pro salute tua , compatere : tibi indignare , qui causa es omnium . Dole , gratias age , &c.*

FERIA V.

De falsis testimonis contra JESUM.

Prinicipes autem Sacerdotum, & omne concilium quærebat falsum testimoniū contra JESUM, ut eum morti tradirent. Matth. 26. Principalis eorum intentio erat JESUM occidere: altera vero non incurtere apud populum notam, quod JESUS non sit justo iudicio occisus. Igitur quærunt falsa testimonia, qui falsa arcere debebant; insidiās tribunalis schemate palliant, ait Victor, Antioch. in cap. 14. Marc. Quām multa virtutis prætextū palliantur: Non tu idem quandoque facis? non rerum colore contentus minus cursus de substantia? Deponetur aliquando operum tuorum velum, & apparebunt, quid sint?

Et non invenierunt, cùm multi falsi se fesserent. Ibid. O quām innocens est vita JESU mei! Non tantum crimen non inveniunt malitiosi homines, sed nec unib[us] criminis in Christo. Benè Orig. *Adversus JESUM* nec color inveniebatur, qui posset adjuvare mendacia. Adèd munda fuit vita JESU, & omnino irreprobabilis. O si vita tua foret talis, ut falsus accusator fratrū, nihil in te inveniret, quod peccati speciem haberet: si jam migrandum esset, putasse nihil inveniret?

Et surgens Princeps Sacerdotum, ait illi: Nihil respondes ad ea, que ipsi adversarii te refiscantur. Admirare silentium JESU, quod ipse iniquus iudex est admiratus: Quære causam: Quare siles, mi JESU? 1. Non egent responso testimonia, quæ scipia conficiunt: Et non erat

QUADRAGESIMÆ. 129
erat conveniens testimonium illorum. Marc. 14, quæ moribus, & vita satis refutantur. Vide quām vite probitas sit firma defensio. Et fruſtrā excusas te verbis, ubi te facta accusant. 2. Christus suo silentio satisfacit, pro fluentiō Adæ, quo excusauit peccatum suum Genes. 3. Ita S. Hier. in 14. c. Marci. Et tu illi silentium indicis, si te reum excusat, ut nocens innocentis videaris.

FERIA VI.

Adjuratur Christus à Caiphā, & condemnatur Blasphemii.

Et Princeps Sacerdotum ait illi: Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Filius Dei. At ille dixit, Tu dixisti ego sum. Matt 26. Marc. 14. Amorem veritatis prætexit Sacerdos, re ipsa calumniam querit. Si tacet Christus, arguetur Dei contemptor: si neget, seductor, & impostor populi; si affirmet, Blasphemus. Non fuisset difficile Christo hinc evadere. Affirmat tamen se Dei Filiū, qui ad alia filiū: et si sciat se inde damnandum morte. Vide quanta libertate Deum confiteri oporteat, eiisque periclitantem honorem tueri. Sepone illusionis, & tuorum incommodeorum metum, cùm de Deo, aut virtute agitur. Hac prodiit, quid prodest vivere?

Amodio videbitis Filium hominis, sedentem à dexteris virtutis Dei, & venientem in nubibus celi. Ibid. Duplēc suum aduentum insinuat: alterum in carne humilem, dum se *Filiū hominis* vocat; alterum in majestate ad judicandum, ut meminerint superbi Sacerdos,

130 H E B D O M A D A II.

tes , se ab illo judicando , quem nunc tam impiè judicant . Tunc ille sedebit in virtute , illi flabunt in trepidatione . Qui judicas fratrem tuum iniquè , memineris te olim æque judicandum . Ne formides in nube Judicem , amar fratrem , qui ejus personam hic sustinet . Ne timeas sedentem à dextris , fratrem tuum ne tracta sinistrè .

3 Tunc Princeps Sacerdotum scidit vestimenta sua dicens : Blasphemavit . Quid vobis videatur ? at illi dixerunt : Reus est mortis . Ibid . En iterum pietatis specie velutum crimen . Dolorem offendit Pontifex , discisis ex more gentis vestimentis suis ob auditam , ut prætexebat , Blasphemiam . Melius scidissent corda sua , quam vestimenta . Unus , quod sanctissime dicatum , blasphemias insimulat , omnes sententiam sucllamant : Reus est mortis . Ne tu olim esles in judicio . Deus pro te factus est reus . Quos existimas , animi sensus Christo sufficiat . Eos tu imitare , dum dicta , factaque tua suggestantur .

S A B B A T O .

De injuriis ea nocte à Christo toleratis .

Tunc expuerunt in faciem ejus , & colaphis eum cæciderunt . Mat . 26 . Gravissimum contumeliae genus est , faciem alicujus conspuere . Respic , Domine , in faciem Christi tui . Agnosce figuram substanciali tue . Hic est Filius tuus , quem gloria , & honore coronaisti . Mea hæc inventa sunt . Faciem Christi conspuí , quoties animam peccato maculavi . Crea ta hæc est enim ad imaginem Dei . Sine Domino , abstergam hæc spuma : abstergam minimas

ma-

QUADRAGESIMÆ . 131
maculas animæ meæ . Discam quoque te imitari , si quis in faciem meam conicerit calamiam . Satis hæc me convincit ratio : Tu exemplo prævisti .

2 Et relaverunt eum , & percutiebant faciem ejus , & interrogabant eum dicens : Propheta eris nobis , quis es , qui te percussit ? Luc . 22 . Ignoriantiam appingunt sapientia . Quomodo hoc tu ferres ? Et quis tu ? quis Deus ? Videri se non credunt à Deo , qui scrutator est cordium . Sic prætendis nequitiae velamen coram hominibus , & non coram Deo . Videt ille , & judicare posset percussorem . Quid tu murmuras , si tangaris ? Quin & tu Deum percritis , & tacet . Differt , ut respicias . Id nisi facias , dices aliquando : Tu me percussisti illo peccato , illo loco , illo tempore . Quid dices , qui irritasti ? Deus videt , & judicat .

4 Et alia multa blasphemantes dicebant in eum . Ibid . Cogita , quidquid excogitare potes injuriam à petulantissima turba , volente Principibus placere , vino astuante , à Dæmonie instigata , nullius honorati viri praesentia coercita . Non defendis te , mi JESU ? & ita te in manus peccatorum tradis ? At ego ne in tuas quidem me resigno . Tam verò hoc necessarium est , quam salutem velle . Ab nunc in manibus tuis ero . Si me percusseris aliena lingua , factoque , non recedam à te .

DOMINICA III . QUADRA-
GESIMÆ .

De prima Negatione Petri .

P Etrus autem sequebatur eum à longè . Matthe . 16 . Sequebatur ? hoc amoris erat :

H . 2

rat :

132 HEBDOMADA III.

rat; à longè; hoc timoris. Fervorem jam timor infregerat, & ad languorem sequendi duxerat. Hic mali principium. Tantum accedit ruinæ, quantum de fervore serviendi Deo remittis. Quo lentius tu pergis, eo longius à te recedit, quem sequeris. Quotidiè ergo in novitate spiritus ambulandum.

2. Erat autem cum eis Petrus stans. & calefaciens se. Matth. 27. Petrus verò sedebat foris. Joan. 18. En fructum lente sequele. 1. Stat: & tandem eo devenit, ut à cæpta virtute deflatur. 2. Seder, & quasi conquiessit in suo corpore. 3. Calefacit se, quia extremo frigore corripitur, & quasi gelat anima relido Deo. Hæc te non invitant ad fervorem spiritus? Sed huncut foreas, noli te misere turbæ, aut sociis, qui Deum non sapiunt. Periculum quantum sit, Petrus doceat. At, qui amat portulcum peribit in illo. Ecl. 3.

3. Et accessit ad eum una ancilla dicens: Et tu cum Iesu Galilæo eras. At ille negavit eorum omnibus dicens i Nescio, quid dicas. Matt. 26. Adde nefarius homo est Iesus, ut indiguum ducat Apostolus, quem profitatur? Inter alios Apostolos existens Petrus, Iesum Filium Dei vivi profensus est: inter sceleratos consitens dissimulat nosse. Ecce disolutorum commercium, quo ducunt. 2. Ad ancillæ vocem cecidit Petrus. Per ancillam delectamenta sensuum intellige. Turpiter labitur, qui ista audit. De hujus veritate te ipsum quære.

FERIA II.

De secunda, & tertia Negatione Petri.

V Idit eum alia ancilla, & ait: Et hic erat cum Iesu Nazarenus, Et iterum nega-

QUADRAGESIMÆ. 133

negavit cum juramento, quia non novi boni nem. Matth. 26. Negationi secundæ jurementum addit. Ita via per unum peccatum ad gravius sternitur. Minoræ cave, ne in graviora incidas. Dictum veritatis est: Qui spernit modica, paulatim decidet. Non nisi hominem, Petre, qui te erexit in fluctibus? quem confessus Filiū Dei? cuius tot spectaculi miracula, &c. Quām facile mutamus consilia! Dum fervet spiritus, ad mortem pro Christo aspiramus: dum tempet, mollis ancilla, aut levis tentatio nos profernit. Nemo sibi fidat, sed cum timore, & tremore, quisque salutem suam operetur.

2. Qui stabant, dicebant Petro, Et tu ex illis es. Ille autem caput anathematizare, & jurare, quia nescio hominom ictum. Marc. 14. Quām gravi ruina collapsa est Ecclesiæ columna? Hæc est sibi prædictum pœna, ut fibribus, discant, quām parum possint. Sta ergo in timore: alias citè subvertetur domus tua. Ecl. 27. Ut modicum dedecus declinaret Petras, Christum negavit. Quoties tu ob talem metum, seu ob respectum humanum idem fecisti; si non verbo, certè facto, erubescendo virtutis operationem? Time illud. Qui me erubuerit, bune Filius hominis erubescet. Tam pudor boni est malus, quām pudor mali est bonus.

3. Et continuè Gallui cantavit; & recordatus est Petrus verbi Iesu, & egressus foras flevit amare. Matth. 26. O misericordia Dei infinita! Adhuc loquente, & verba negationis profrente Petro, eum respicit, Quasi suarum ærumnarum oblitus, in salutem servi intendit; qui ipse cum vel maximè affligebat. Quo-

134 HEBDOMADA III.

ties, Domine, cùm mibi irasci poteras, et misericordiae recordatus? suffragasti ad resurgentem media, dum laberet! Et te non amem, ð bone JESU! Sed non satis amo, nisi injurias tuas doleam, nisi defleam. Incipiam ergo cum Petro flere, & nunquam definam.

FERIA III.

Christus deducitur ad Pilatum.

M 1 And autem factò, consilium inierunt principes Sacerdotum, & seniores populi adversum JESUM, ut eum morti tradarent. Matt. 27. Tertium hoc est consilium pejus prioribus. In primo non omnes confidere, in secundo dubitatum est, in tertio in unam mortis sententiam conspirant omnes. Sic evat per gradus etiam scelera. Tu primum cave, in secundum non ibis. Consernit impis, qui cum illis in consilium vadit. Passiones suas qui confulit, facilè assentitur, & quidem contra Jesum. De manè fit hoc consilium. Filii tenebrarum confundunt filios lucis, qui mīns vigilant, ut Jesum servent, quam illi ut perdant. Tu manè consilium ini cum potentiss tuis, quomodo Jesu servias, vel perdas passiones, quæ Jesum peridunt.

Et surgens omnis multitudo eorum, duixerunt illum ad Pilatum. Luc. 23. Parum, aut nihil dormivit turba illa, quæ totam noctem impedit illusionibus Christi: odio tamen Christi, & amore placendi Principibus, digerit incommodum vigiliarum. Tantane tibi est promptitudo ad seruendum, ac placeendum Christo? Surgit enim malitia: cur tu, cum

omnes

QUADRAGESIMÆ. 135

- omnes de manè vigilant ad fores sapientiae æternæ, indulges superfluo somno? Manè exit Christus ad opus tuum, quod ei Pater imposuit, exi & tu ad tuum.

Et ipsi non introgerunt in prætorium, ne contaminarentur. Joan. 18. O celesta religio! Duxerit, excolantes culicem, camelum autem glutinante. Matth. 23. Legalem, & extermam magis puritatem curant, quam internam: quasi scelus sit intrare prætorium. Etnici, quod lex vetabat; & nullum sit scelus Christum occidere. Rupertus hic: Contaminari extorius cætis insueundo in prætorium, & intus horribiliè pollui non timetis tractando homicidium? Talis est Christianus, qui solùm curat exterius videri bonus, non intus esse. Quid faciet, cum inspicere cuperis Dominus? Eccles.

2.

FERIA IV.

Desperatio Judæ.

Tunc videns Judas, quod damnatus esset, panitentia dulcis, petulit 30. arietes, dicens: Peccavi tradens sanguinem Iahnum. Matth. 27. Tradens Christum non credebat damandum, sed evasurum per miraculum. Secus evenit. Nunc demum gravitatem sui delicti agnoscit. Imaginem habes hominis, qui scelus antequam committat, leve quid estimat; postquam commisit, videt suam miseriam. Ita Diabolus excrecat, ut pecces oculos aperit, ut desperes; Non peccasset Judas, si ad illud attendisset: Amisisti quid venisti? Matth. 26. Non peccares, si

H 4

prius

prius conscientiam , aut Dei inspirationes audires .

2 At illi dixerunt : Quid ad nos ? tu videris . D . Pascha . l . 12 . in Matt . ait ; bœ irridentes , & insultantes dixisse . Haec est merces eorum , quæ ut hominis gratiam ineant , DEUM offendunt ; ut ab ipsiis metu , quorum causa peccarunt , irrideantur , & despiciantur . Tu pluris æstima gratiam DEI , et si perdenda sit hominum . Si hominibus placere velis , Dei fervus non eris . 2 . Sacerdos anxiū pœnitentem non ita reice , ne desperet .

3 Et Judas projectis argenteis in templo recessit , & abiens laqueo se suspendit . Ecce quo recedit Christi Apostolus ! Quis credidisset modici pretii avaritiam hunc exitum sortitaram . Ita invalescit omnis passio , nisi in principio suffocetur . Ideo vigila , & time teipsum . Omnia mali tenue est principium .

F E R I A V .

Adducitur Christus ad Pilatum .

¶ E xivit ergo Pilatus ad eos foras , & dixit : Quam accusationem affertis adversus benimum hunc ? Responderunt ei : Si non es hic malefactor , non tibi tradidimus eum . Orditur consilium bene ab interrogatione . Sed quia cum turba luctatur , vix eluctabitur . Quæ Christi sunt , non sunt tractanda cum turba nostrorum affectionum . His adversus virtutem nunquam deerit querela . 2 . Ben omnia fecit . Mar . 7 . & malefactor dicitur . O ingratisudo ! Carperis , si bene feceris ? Inspice tui JESU patientiam , & humilitatem . Nihil regere ; nec quare , ut de te dicatur :

Etenim

QUADRAGESIMÆ . 137

Ben omnia fecit ; nisi olim à Deo . 3 . Malefactor non unum sceleris genus , sed omne complectitur . Et hoc Dei Filius ? O injuria inaudita ! Adora ejus innocentiam . Gaude , si bona , quæ feceris , improbentur . Sic proprior Christum imitaberis .

2 Dixit ergo Pilatus : Accipite eum vos , & secundum legem vestram judicate . Joan . 18 . Quæ ista iniquitas , inimici , & acculatoris libidini accusatum relinquere . quis Christi despctus . Quasi is ille sit , cuius nemo dignetur esse Judex . Compatere despicio Jesu , Dixerunt ergo ei Judai , nobis non licet interficere quemquam . Et tamen interficitis odio , & lingua , qua cædem ejus poſcitis . Quæ ista Santitas vestra ? Deus non iridetur . Vident , quod latet in corde , et si opere non patretur . Dicam ego , quoties passio suggestit factum Deo . injuriolum : Mihi non licet interficere Jelum : amabo eum , & reverebor .

3 Ceperunt autem illum accusare dicentes : 1 . Hunc invenimus subvertentem gentem nostram . Luc . 23 . Qui venit de stercore erigere , qui mundavit leprosus , sanavit ægros , obediens Superioribus docuit . Est hoc subvertere ; an componere . 2 . Prohibentem tributa dare Cœfari , qui aperte jussicerat dare Cœfari , quæ Cœfari sunt . 3 . Dicentem se Regem esse : qui , nè Rex crearetur , fugerat . En quam falsa crimina proferuntur ! Audit Christus , non interrupit : non excusat : non regerit iniquæ turba . Itane tu agis cum oggerente defictum . Itane cum optimo Superiore te commonente . Date de JESU convertendum : præbe illi tributum cordis tui . Adora , & venerare Regem tuum .

FERIA VI.

Christus à Pilato examinatur.

IESUS autem flesit ante Praefidem. Jo: 18
 Quis? universorum conditor Deus?
 Judex vivorum, & mortuorum. Coram quo? coram scelerato Judice. Cujus rei causa? quæsitionis subjectus, quasi reus sententiam expectans. Huc ergo se demisit summa sanctitas, & innocentia? Et quoque tuam non deprimis superbiā? Stet Iesū: qua confusione? qua tamen animi constantia? qua modestia? qua submissione? qua in judicem, licet improbum, reverentia? Dilice, quid te agere oporteat, dum confunderis, dum stas ante Superiorē te corripientem.

2 Et interrogavit eum Praefes, dicens: Tu es Rex Iudeorum? Dicit illi JESUS: Tu dīcis. Matth. 27. Joco, & per ludibrium quæsivit Praefes: ferio, & ex veritate respondit Christus. Credē hunc tu & universi, & animæ tuae Regem; huic te, huic obsequia perpetua devote. Et ausus est perduellis alium Regem animæ tuæ admittere, aut dicere: Nolo hunc regnare super me? ausus es tanquam regibus, tuis affectibus depravatis servire? Heu quām fave dominati sunt! Nunciis renuntia: dic fidenter illis: Non serviam; Dirumpam vincula eorum, & proiciam à me jugum ipsorum.

3 Respondit Pilatus: Gens tua, & Pontifices tradiderunt te mibi. Quid fecisti? Joan. 48. Respondebo ego pro te, mi Iesū! Fecit omnia, & nihil. Quæ bona sunt, & sancta, ab ipso facta sunt. Circumspice omnia. Quæ mala

QUADRAGESIMÆ. 339
 mala sunt, & perverfa, nec ab ipso, nec in ipso sunt. Pro te Icio respondere. Sed si tu ex me quæras, quid fecisti? hic harco, & confundor. Video enim quām abusus sim talentis à te mihi datis! quām per meā negligētiā inanis in me fuerit gratia tua! Ne mihi olim dura accidat illa quæstio: quid fecisti? antequam quidquām faciam, ex me folicitè quāram: quid facis.

S A B B A T O.

Continuatur idem Examen.

1 R espondit JESUS: Regnum meum non est de hoc mundo. Non negat se Regem mundi, sed negat se eo modo, pompa, & armorum apparatu regnare, quo Reges mundi. Quæ ergo illius regnandi ratio? Paupertate, contemptu, obedientia, humilitate, cruce. His fecit, ut omne fibigenuſe steretur. Eleto & ego. Agnolco te Regem meum in vilitate tua. Hanc pro te amplector. Non potest esse vilis, qui similis tibi es.

2 Dixit ei Pilatus: ergo Rex es tu? Respondit JESUS: Tu dīcitur: quia Rex sum ego. Iterum te Regem confitetur quæsitus. Constantia, & veritas semper idem loquitur. Et ego te Regem credo, & confiteor, & dicam semper: Rex meus, & Deus meus es tu. Si invadat animæ dominatum passio; Dicam: Rex meus es tu. In hoc natus sum & ego, ut factis perhibeam testimonium huic veritati; & constanter præbebo.

3 Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, exiit. Joan. 18, Salutaris H 6 est

Et quæstio. Utinam expectaret responsum? Et tu frequenter quære; Quid est veritas? Sed & respolium attende. Multa tibi monet amor proprius animorum magus; multa Deus de abnegatione, de contemptu tui, &c. Quære, quid est veritas? depone laruum rebus; attende veritatis practicis. 2. Cave transpterium ferorem, qui bona desiderare incipit, sed mox secundum exit, & in mentis proposito non perficit. Hugo Victor.

D O M I N I C A V.

QUADRAGESIMÆ.

Ultimus accusatus ad Herodem
mittitur.

Exivit ad Judæam, & dixit: Ego nullam in eo causam inuenio. Hoc innocentia debebatur testimonium. Quid enim reatus inveniret in eo, qui peccatum non fecit, nec facere potuit? At ego multam in eo moriendi causam inuenio: quia scio, quod posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Iai. 53. Vide in eo delicta mea, quæ mortem merentur. In me culpa est: in illo amor, & poena. Detefter, quod ego feci: amo, quod ille fecit, gratias ago. Non addam posthac causæ, quam impusui, sed demam:

2. Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. JESUS autem amplius nihil respondit; ita ut miraretur Praeses. In multis, fidem auditoritate faciunt, non probatione. Et tacet Jesus, non ex necessitate, sed ex virtute.

Gra-

Gravissima innocentia defensio est silentium, cum vita loquitur. Sic vive, ut etiadi possint multa, probari nihil possit. Te silent peroret vita.

3. Us cognovit, quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem. Nec damnare voluit, quem non poterat; nec absolvere, quem debebat. Timebat Dominum liberare: voluit seipsum à causa cognitione liberare, parvum sollicitus, quid Domino fieret. Amor proprius est iste, qui relinquit causam DEI, ut suam agat. quis vilius, tu aut DEUS? Si alterutrius agenda sit causa, quem postpones? agenda est autem penè quotidie.

F E R I A II.

Christus ab Herode illuditur.

Herodes viso JESU gavisus est validus. Erat enim cupiens ex multo tempore videre eum; & sperabat signum aliquod videre ab eo. Luc. 23. Quare nullum miraculum edis, JESU, illi, qui tanto tui tenetur desiderio. Non est desiderium pii affectus, sed curiositatis. S. Gregor. in cap. 31. Job. Non quererebat profectum, sed signa, vel scientiam mirari. Vide, ne per meditationes, aut pios libros magis quæras scientiam, quam affectum. 2. Non edidit miraculum Dominus, quia, ut ait Ambr. l. 10. in Luc. jactantem declinabat. Qui multate scire putas, hoc quoque disce, te non iudicare. Argumentum parvitatris est, velle magnum videri.

2. Interrogabat eum multis sermonibus;

ak

142 H E B D O M A D A IV.

at ipse nibil respondebat. Ibid. Miraculum pertinet; editur, & non agnoscitur. Inter calumnias, & criminationes tacet JESUS. Hoc magnum miraculum est, quod mundus non vidit. 2. Uno signo edito potest lacrari Regis, ac totius aulae gratiam; non edit. Hoc alterum miraculum est: Potes & tu talia patrare prodigia. Contempsas tace, inter irrisiones tace, ama Christi amore confundi, ac deprimi, & rem stupendam patisti. Fuge magnorum gratiam, & miraculum edidisti.

3 *Sprevit autem illum Herodes cum exercitu suo: & illusus indatum veste alba.* Usque ad stultitiae nomen, & insignia humiliatur aeterna DEI Sapientia, ut mea cureret superbia, qui nimis sollicitè aestimari quereret. Agnosc tuum in me amorem, quo fatuus deridolusisti. Fac, ut ego tua hac stultitia infatuuer, qui stulta mundi elegisti. 2. *Vestis alba innocentiae tuæ testis est.* Hæc ipsa est, quam ego in paradiſo perdidii. Tu eam repetisti, ut mihi restitus per gratiam. Gratias tibi, Domine. Conservabo eam in puritate, ut decenter induitus admittar ad nuptias Agni.

F E R I A III.

Barrabæ postponitur.

* **Q**uem vultis dimittam vobis, Barrabam, *can JESUM?* Matth. 27 Conseretur impietatis Sanctitati, scelus innocentiae, Sanctus latroni, DEUS peccatori, quem Seraphino contulisse grandis foret injuria.

Exeg-

Q U A D R A G E S I M A E. 143

Exæquationem aliquam habet omnis comparatio. Unde tantum dicitur Christus non esse pejor deterrimo. Semel à Pilato hanc injuriam tulit JESUS, à te toties, quoties amorem creature illius amori oppefueristi: & quoties non minus penitenti habuisti, cupiditatibus tuis obsequi, quām legi DEI. Quid egisti?

2 *Principes autem Sacerdotum, & seniores persuaserunt populis, ut posserent Barrabam.* Ibid. Barrabas Patronos habet, JESUS neminem. Tu Patronum age illius, quem advocatione habebis apud Patrem, Tu defende virtutem in omni occasione. Persevere Barrabam. Dic animæ tuæ, Crucifigatur Barrabas, passio mea pessima mortificetur, pereat. Vivat JESUS in anima mea.

3 *Exclamavit autem universa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Barrabam.* Luc. 23. Si conferre Christum Barrabæ grandis fuit injuria, quanta erit huic eum nebuloni posthabere. Summus Deus patitur se infinito loco haberi, & indignabitur pulvis, si humiliori Officio applicetur? Indignaris infanæ turbæ? Et cur idem facis; quoties præponis ea, quæ sunt carnis, iis & quæ sunt spiritus? mundi honorem, honori DEI, judicium tuum, judicium Superiorum? Non est hæc palmaris injuria?

F E R I A IV.

Pilatus cedie furori plebis.

* **D**ixit illis Pilatus: *Quid igitur faciam de JESU?* Dicunt omnes: Crucifi-

gatur.

gatur. Matth. 27. Qui nimium turbas cessit, jam dominatum perdidit. Ex plebis insolentia evasit timidus Praes, ex timore Praefidis plebs audacior; ut jam timeret ille innocentem absolvere, & sententiam rogaret à furente. Compatere JESU tuo in tanta ignominia. Disce turbæ sensualitatum ne in minimo cedere, alias siet insolenter, voluntas ad bonum debilior. Quære ex te, quid ergo faciam de JESU? Responde: Eripiam eum toti injuriis, impediendo, ubi potero, omne peccatum; ambo illum, quantum isti oderunt; honorabo quantum dehonarunt.

2 Videns autem, quia magis tumultus fuerat, lavit manus dicens: *Innocens ego sum à sanguine Justi hujus, vos videritis.* Ibid. Multa tentavit Pilatus, ut JESUM furori plebis eriperet: sed in omnibus simul se ipsum quæsivit: & superavite causa propria causam Christi. Frustra jam lavat manus, qui cor inquinavit. Et quomodo sit credis innocens, qui, ut avertat tumultum, occidit innocentem? Disce 1. Depurare amorem DEI, & amore proprio non miscere. In eo, quod pro DEO agis, non respice tua commoda, alias huc omnino deflectes. 2. Non esto meticulosus in causa Dei contra turbam passionum, alias tibi sacerdote imperabit. 3. Non reuice in alium culpam, quam tu patrasti.

3 Et respondens universus populus dixit: *Sanguis ejus super nos, & super filios nostros.* Ibid. O Divine Sanguis: quām contemptim haberis! quasi nemo te sit unquam requiescerit! quasi non sis clamaturus in cœlum melius, quam sanguis Abel! Sed habent, quam

quam sibi follicitarunt, pœnam Judæi. Diccam ego suavius: *Sanguis ejus super me, in quo dealbem animam meam, & super opera mea, quæ semper uniam fanguini, & meritis Christi.*

FERIA V.

Christus flagellis cœditur.

2 **T**unc ergo apprebendit Pilatus JESUM & flagellavit. Joan. 19. Diritatem supplicii ex delicati corporis complexione, ex instrumentorum pondere, & aculeis, ex tortorum immanitate, ex plagarum numero argue. Sed omnia tormenta superbarat confusio ex nuditate castissimi JESU. Compatere dilaniato Christo. Agnosce te horum causam. Nam supra dorsum ejus fabricaverunt peccatores. Psal. 128. Disce, te libenter submittere percutienti manui Dei, qui protes te libenter submissit manibus lictorum: & dic cum eo; *Ego in flagella paratus sum.* Psal. 37.

2 Apprehendit Pilatus JESUM, & flagellavit. Expende virtutes præcipias à Christo in flagellatione exhibitas. 1. Amorem nostrum eximium: qui multa flagella peccatoris. Psal. 31. quæ merueramus, in se foscepit. Duris amorem proba. 2. Humilitatem ex vilitate supplicii, quod erat solum mancipiorum. Hinc Il. 53. Vidimus eum despœnum, & novissimum virorum. Mensura tuam humiliatem, an usque ad novissimum descendat. 3. Invictam fortitudinem, & patientiam. Laur. Just. *Tanquam Gigas impetratus fuit.* Quo-

Quomodo tu sis in adversis? Tert. l. de pat. c.
3. Patientiam huiusmodi nemo hominum perpe-
traret. Quid tu ad idum vel unius verbi agis?
Ambr. serm. 17. in Psal. 118. Calumnias appre-
sus silentium detulit triumphale. Potestne &
tu silere? 4. Lætam suæ voluntatis cum Divina
conformatioem. Conscidiisti saccum meum,
& circumdedisti me letitia. Psal. 29.

3 Et flagellavit eum. Considera, quod re-
fert S. August. serm. de Pas. Motum dirita-
te supplicii liorum quendam aliis inclama-
re; Nunquid intersciscit eum non iudicatum?
& vincula quibus ad columnam strin-
gebatur, præsecuisse; JESUM vero prolap-
sum in suo sanguine volutatum. Accede &
tu, collige finu ejus sanguinem, ut nec tuis,
nec alienis pedibus amplius proculeetur. Et
dum pro te flagellatum cogitas JESUM,
noli corpus tuum molliter, ac delicate tra-
stare.

FERIA VI.

JESUS spinis coronatur.

¹ E texuerit eum, clamydem coccineam
circumdede sunt ei. Matth. 27. Rex
Regum, & Dominus dominantium, ut Rex
jocularis habetur. Purpura primum, quæ
erat Regni insignie, induitur. Sed ad hoc
exuerunt eum, detrahendo cum violentia
vestes, quæ toti corpori adhærebant, non
sine ingenti dolore. Et quæ confusio ite-
rum nudo JESU in compectum impuro-
rum militum! Induitur deinde purpura ad
ignominiam. Ita est: Christo est ignomi-
nia, quidquid mundo est honori: Christo
est

QUADRAGESIMÆ. 147

est honori, quidquid mundo est ignominia.
Elige prudenter, tene constanter.

² Et plenentes coronam de spinis, imposue-
runt super caput ejus. Ibid. Siccine gloria,
& honore coronasti cum, Domine? Ita est:
In Regno Christi non aliae sunt coronæ,
quam quæ pungunt. ² Exi, & vide Re-
gem tuum in diademate, quo tu eum coro-
nasti. Tu coronasti te rosis, JESU tuo foliis
spinas reliquisti. ² Tu pupigisti ejus caput
cogitationibus, ac judicis tuis. Agnosce,
deplora, compatiere JESU tuo, & audi di-
centem tibi: Non agnosco sub spinoso capite
membrum delicatum.

³ Et arundinem in dextera ejus. (Matth.
27. pro joculari sceptro. Et genuflexo ante
eum, illudebant ei dicentes: Ave, Rex Ju-
deorum. Et dabant ei alapas. Et expuentes
in eum, accepserunt arundinem, & parentie-
bant caput ejus. Joan. 19. Expende hac ludi-
bria. Inspice affectus Christi. Compateret
amantissimo Regi. Dica ei opera tua, & ob-
sequia. Da te tanquam arundinem in manu
ejus: Genuflexiens adorat eum: Ave, Rex
meus. Deterge spuma. Excipe aut ejus loco,
aut pro eo, si non alapas, alias occurrentes
injurias.

SABBATO.

Ecce homo.

¹ Ecce adduc eum vobis foras, ut agnos-
catis, quia nullam inventio in eo cau-
sam. Joan. 19. Accede & tu ad hoc spectacu-
lum: Cognosce, quid nulla sit in eo causa,
fed in te; ille vero causam tuam ex amore in
se

148 HEBDOMADA IV.

se suscepit . Vide si illa est facies , quae in monte Thabor refulxit . In externis est opprobrium hominum , & abjectio plebis . Psal . 21 . In internis , speciosus forma praeterea filii hominum . Psal . 44 . Cognita hanc tibi imaginem proponi , ut vitam tuam ad eam conformes .

2 Et dicit ei : Ecce homo . Ibid . Pilatus Ju-
daicis , ut misericordia moti , desistat ejus
mortem postulare . Cogita tibi ab eterno
Patre dici : Ecce homo ; qui haec tenus jacebas
paralyticus , & hominem non habebas ; hic
hominem vides , qui omnes tuas infirmitates
curabit . Huic tu illas humiliter expones . In
hoc homine confide : ceterum in nullo : ne
tibi aliquid exprobret : Ecce homo , qui non
posuit Deum adjustorem suum . Psal . 51 . Ecce
homo , qui in te , ut in latronem incidit , & de-
spoliaxi eum , & plagi impositis abiit , &
semivixum reliquisti . Luc . 10 . Ecce homo ,
quem unum , & semper alicipere debes in
omnibus operibus tuis .

3 Cum ergo vidiissent eum Pontifices , & mi-
nistris , clamabant , dicentes : Crucifige , cruci-
fige eum . Ibid . Nondum fatiata est crudeli-
tas . Addunt clamoribus rationes : Secundum
legem debet mori . Quare ? quia filium Dei se-
fecit . Ergo , si filius Dei esse vis , debes mori ?
Ita omnino . Vetus homo mori debet , ut vivat
novus , Inclama ergo tibi : Crucifige veterem
hominem cum concupiscentiis suis .

DOMIN . V . QUADRAGESIMAE .

Iterum Pilatus pro tribunali sedet .

C Um audivisset Pilatus hunc sermo-
num , magis timuit , & ingressus est
pra-

QUADRAGESIMAE . 149

pratorum iterum , & dicit ad JESUM :
Unde es tu ? JESUS autem responsum non de-
dit ei . Joan . 19 . Considera tamen timorem Pilati . Desiderabat Christum dimittere , quem
innocentem agnoscebat , sed timebat tumultum populi . Nunc quia audivit , quod se fi-
lium Dei fecit , & vidit opera ejus a dicto
non dissonare , magis timet , forte filium
Dei condemnare . Ideo querit : Unde es tu ?
Si Primus statim recidiles hunc timorem , non
tam periculose lucaretur . Qui semel ce-
dit passioni , semper fortioriem experitur .
Tu principis obsta . Quare & tu : Unde
es ? ut benè Deum noveris . 2 . Nihil re-
spondit ei , ne dimitteretur liber . Tan-
tum te amavit ! Tantum opus salutis no-
stra , quod suscepserat , perfidere deside-
rabat .

2 Dicit ergo Pilatus . Mibi non loqueris ?
Nescis , quia potestatem habeo crucifigere te ,
& dimittere te ? Respondit JESUS : Non ha-
beres potestatem adversus me ullam , nisi tibi
datum esses desuper . Ibid . Ecce iterum super-
bia opprimit lumen , quod habebat de Chri-
sto dimittendo . Ita de una passione in aliam
sit fatus , & una alteram juvat in ruinam .
2 . Expende responsum Christi . Applica il-
lud tibi in omni adversitate . Verum enim
est , quod nulla in te possit quidquam , nisi
datum sit illi desuper . Agnoce proinde
omnes ex alto venire ; quamvis DEUS
ad eas inferendas creatis instrumentis uta-
tur .

3 Pilatus querebat dimittere eum . Iudaei
autem clamabant dicentes : Si hunc dimittis ,
non es amicus Caesaris . Ibid . Violenta haec est
machina . Ne perdat amicitiam Caesaris ,
DEUM

DEUM perdat. Quām inique: quām præpoterē? Timuit, ubi non erat timor. Quotidianum hoc est, fortē & tuum. DEUM contemnimus, ut hominem amicum conservemus. Expende, quām hoc iniquum sit.

F E R I A II.

Pilati in Christum sententia.

Et dicit Pilatus Iudeis: Ecco Rex vester. Illi autem clamabant: Telle, solle, crucifige eum. Joan. 19. Agonizat frigida defensio, quia adhuc clamores turbarum admittit, & aufcaltat. Non bene satis à passione te tueris, si ei auscultas. Semper illa clamabit, ne meliori assentiaris, sed commodiōti. Agnosce tu Regem, quem tollendum illi clamat. Exhibe illi solium, cor tuum: Rogat, ut hic imperet.

Dicit ei Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus Regem, nisi Cæsarem. Ibid. O cæcitas! Cæsarem agnoscunt Regem, à quo spoliabant sua libertate: Christum, qui venerat, ut eos in libertatem affereret, reiciunt. Quoties tu Tyrannum animi colis. Christum despicias? illius suggestione, velut imperia audis? hujus contemnis? Dic potius: Non habeo Regem, nisi JESUM Christum.

Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur, Ibid. Considera 1. injustam sententiam; quia iudex toties innocentem agnovit, & tamen condemnat. 2. Crudelem, quia, ut ait Luc. 23. Tradidit eum voluntati eorum, furentium scilicet, & capitalium inimicorum. 3. Cogita JESUM-hanc sententiam non tam à Præside, quām ab æterno suo Patre de-

QUADRAGESIMÆ. 151
decretam in mundi salutem accepisse. Diccam me libenter tradere voluntati Dei, qui se tam promptè tradidit voluntati eorum.

F E R I A III.

Crucis Bajulatio.

Et bajulans sibi crux exivit. Joan. 19. Confiderat, quām suavi affectu diū defideratam Crucem sit amplexus: sane majorē, quām Andreas suam; cupiens in ea deficta nostra portare. Quām gravem tu eam tuis reddidisti: Admirare ejus affectum, & gratias age: detestare tuum, qui injuncta officia quereris esse supra tuas vires. 2. Non abfieret eum infamia Crucis, quæ erat supplicium latronum: non pondus debilitato corpori admodum grave. Hæc sunt, quæ te plerumque terrent. At non est infamia sequi JESUM. Defectum virium supplebit ipse; vel etiam succubuisse erit gloriosum.

Ex euentis invenerunt hominem, nomine Simonem. Hunc angariaverunt, ut tolleret Crucem ejus. Matth. 27. Etsi violenter particeps factus infamia Simon, accepit gratiam illuminationis, & deinde gloriae. Si angariato hoc dedit JESUS, quid dabit volenti; Associa te, aut subi vices Simonis. Non deterreat te pondus, non hominum iudicia, non confusio. Si compateris, & conregnabis.

Sequebatur autem illum multa turbæ populi, & mulierum. 1. Quām diversis affectibus! aut ut irrideant, aut ex curiositate, aut ex humana familiaritate: nemo, ut tollat Crucem suam, & sequatur eum. Vide, ut tu hoc cum

eum affectu sequaris. 2. Semel suscepitam Crucem constanter tulit usque ad montem Calvariae. Et licet tot per viam difficultates, ob pondus, debilitatis vires, confusionem, irritiones, &c. occurserent, non tamen dimisit. Disce non ad horam portandam tibi esse Crucem, sed tota vita.

F E R I A IV.

Crucifixus JESUS.

ET dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Et, cum gustasse, noluit bibere. Matth. 27. Dulcedo cordium potat felle. Gustavit, ut suum etiam palato daret tormentum. Noluit bibere, ne amicarentur viscera, quae sunt misericordiae. Vinum dat mundus, sed nunquam parum. Id, quo delectat, permiscet felle. Ah noli bibere; quia in novissimo mordebit ut coluber. Proverb. 23. 2. Vinum non bibitur, quia felle mistum. Displicent optima, quia miserae pessimis. Intentio mala, optima opera depravata. Sic ista age, ut nihil tecum, nihil simulationis, nihil commodi, aut amoris proprii admisceas.

Ibi crucifixeront eum. Luc. 23. 1. S. Ambr. in c. 23. Luc. ait: Nudus Crucem ascendit; talis ergo ascendat, qui seculum vineere parat, ut seculo adjumenta non querat. Nihil in mundo attulit, nihil auferit pauperrimas JESUS. Non amat Crucem, qui non amat paupertatem; quia in ea nemo, nisi nudus dignè pendet. 2. Cogita violentiam, qua manus, pedesque trahuntur, dolorem ex trajectione clavorum; & patere te per obedientiam

tiam trahi, loco, & muneri etiam arduo, ac tibi difficili applicari. 3. Cogita, Christum egisse æternō Patri gratias pro illa hora, qua conflummaturus erat opus: obtulisse fe in sacrificium pro mundi, ac nominatum tuis peccatis. Quid verò tanto amori rependas; quo dilexit te, & tradidit semetipsum pro te?

Il. 3. *Et cum eo alios duos, hinc, & hinc, medium autem JESUM.* Joan. 19. Hoc ad majorem ignominiam spectabat, ut pejor pessimis latronibus crederetur. Cogita tria genera crucifixorum: pessimistus, alter conversus, tertius ipsa innocentia, & Dei Filius. Quandoquidem sua justis, & in iustis crux est: noli crucifigi, ut latro, aut sceleribus ansam dare Crucis; noli via lenter, ac proinde sine merito. Crucifigere eum Christo sponte, cum gaudio, & ex obedientia.

F E R I A V.

Sortes in vestes. Titulus, & Blasphemiae.

ERAT autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. Dixerunt ergo ad invicem: Non scindamus eam; sed sorti apud de illa. Joan. 19. Diuisa primum est exterior Christi vestis in quatuor partes. Interior, & inconsutilis servatur integra. Vestes Christi fideles sunt. Scinduntur, qui corpori Christi non penitus adjacent. In quo non est fundamentum amoris Dei, non est etiam amor proximi: qui adhaeret Deo, adhaeret & proximo per charitatem. Quoties, quod non aucti sunt Iudei, aius est tu,

I &

& vestem hanc charitatem Christianæ discedili-
flī? Dic in posterum: Non scindam eam.

2 JESUS Nazarenus Rex Iudeorum. Ibid.
Morienti titulus datur ab ipsis hostibus, qui datus est nascenti à tribus Magis. Sic potestas ejus, & imperium firmatur. Sed heu! non agnoscitur Rex ab iis, qui erasum hoc nomen volunt. Erit tamen mihi Iesus, & Salvator. Erit mihi Nazarenus, & floridus, ac in ipsis tormentis amabilis. Erit mihi Rex, cui me deuoueo: nec aliuna anima mea Dominum admittet. Ut nunquam discedam, Christo configan Crucis, clavis timoris, amoris, & mortificationis.

3 Blasphemabans eum, exprobrantes impotentiam salvandi seipsum, presumptam Regis dignitatem, fiduciam vanam in Deum, inanem Dei filiationem. Hæ omnes calumniæ extinguentur, si descendat de Cruce. Ita enim ajunt: Descendat nunc de Cruce, & credimus ei. Sed frustra. Immo, quia filius Dei est, non descendit de Cruce. Filiorum Dei est, in cruce suscepta constanter perseverare, ac mori, tum continua sui ipsius mortificatione, tum quotidiana vocatiois suæ confirmatione.

F E R I A V I .

Primum, & secundum Christi Verbum
in Cruce.

1 JESUS autem dicebat; Pater, dimitte illis;
non enim sciunt, quid faciunt. Luc. 23.
Loquitur in causa aliena, qui semper tacuit in sua. Et prima causa non est amantissimæ Matris, sed crucifigentium. Expende verba.
Patrii nomen usurpat, ut ad pietatem moveat,
moneat-

monatque esse Patrem non tantum bonorum, sed etiam malorum, & te omnium fratrem. Illius, non definit præsentes Crucifixores, sed etiam futuros, scilicet omnes peccatores. Quid non spes, qui te non excludi vides? Non sciunt, quid faciunt. Excusat quod potest, per ignorantiam: quia vere omnis peccator ignorans est, nec aestimat peccati gravitatem. Offensus quid tu agis? Ora pro præsentibus. Ignosce illis. Excusa & tu, quod potes.

2 Domine, memento mei, dum veneris in regnum tuum. Ibid. Latro bonus reprehendit locum blasphemantem, confitetur peccatum suum, dat testimonium innocentia Christi, credit Christum esse Deum, & plenus spe cum orat: Domine, memento mei, dum veneris in regnum tuum. 1. Quid non potest una penè momento Dei gratia acceptata? 2. Non petit latro liberationem à cruce, sed sibi memoriam. Satis illi profivum est, cuius Deus meminisse dignatur, 3. Duo sunt ad latus Christi, unus convertitur, quis non speret? unus damnatur, quis non timeat, etiam si sit apud Iesum?

3 Amen dico tibi: Hodie mecum eris in Paradiſo. Ibid. Quæ benignitas Iesu? plus exhibet, quam petatur. 1. Quod promittit, non differt. Hodie, 2. Mecum: quod solatium esse cum Iesu? In paradiſo cum illo esse & tu desideras? Sed esto prius in Cruce. Ad magna præmia perveniri non potest, nisi per magnos labores. S. Greg. hom. 37. in Evang. Si compassus fueris, conregnabis.

S A B B A T O .

Tertium Verbum ad Matrem, & ad Joannem.

IS Tabat juxta Crucem IESU Mater ejus, Luc. 23. Quis putas fuerit dolor fan-
tastimæ Matris, quæ unicè diligebat filium ?
Iesu quem non ignorabat Deum, & hominem,
juxta : quæ oculis suis inspiciebat ; crucem :
tormenta, & infamiam supremam. Et tamen
stabat, & ipsa animo filium pro mundi salute
offerebat. Stantem lego, stantem non lego, ait
D. Ambr. in cap. 23. Luc. Stare namq; (addit
Amadeus hom. 5. de Martyr. Virg.) in illa
cordis amaritudine, magna adscribitur confan-
tio. Disce 1. stare in adversis. 1. Mente, &
ratione. 2. Voluntate constante. 3. Etiam in-
fracto exercito. Dilice 2. Nihil creatarum re-
rum, etiam spiritualia solatio ita amare, quin
si Deus velit, si expediatur pro aliorum salute ;
perdere velis.

Cum vidisset JESUS Matrem, & Discipu-
lum stantem, dicit Matri sua : Mulier, ecce fi-
lius tuus. Ibid. Sui loco relinquit Matri Joannem. Sed quæ comparatio utriusque? quale
solatium, loco Dei purus homo? Non est di-
cendum, Beatisimam Virginem in Joanne semper
speculatam esse Christum. Disce & tu in
proximis agnoscere Christum, firmior inde
erit caritas: præsertim verò in Superioribus;
exadior erit obedientia. Sed eur Joannes Ma-
tri? 1. Privilio virginitatis hoc tribuit The-
ophylatus: Virgo Virginem commen-
davit. 2. Quia ipse quoque ad Crucem stetit:
Usque ad bonum est, inquit ille, stare apud
patronum Christum, nam in fraternitatem ejus
ducit.

QUADRAGESIMÆ. 157
ducit. En quibus frater Christi, quibus Vir-
ginis filius evadas. Pulchri tituli hoc constant
pretio.

3 Deinde dicit : Discipulo : Ecce Mater tua:
Joan. 19. S. Ambrof. in exhort. ad Virg. Voca-
tus à Christo reliquis patrem. Huic traditum
Virgo, qui suos nescit. Quod tibi solatium es-
set, si ex tibi in Matrem daretur: At fieri
potest, si amore Iesu tuos nescias, & carnalem
ad eos affectum exuas. 2. fieri potes frater Je-
su, & hinc Mariæ filius, si exaltè te voluntati
Dei accommodes: Qui feceris voluntatem
Patris mei, ipse meus frater es. Matth. 12.
Accipe ergo illam in tua, & dic: Monstrate
esse Matrem: sed vicissim tu monstrare te esse
filium.

DOMIN. PALMARUM.

Quartum, & quintum Christi Verbum.

Circa horam nonam clamavit JESUS
voce magna : Deus meus, ut quid d-
reliquisti me. Matth. 27. S. Leo : Vox ista non
querela, sed doctrina est: crudens nos, eosq;
devenisse Christi dolores, ut noluerit eos etiam
interna Dei assistentia mitigare. Et tu quo
solatia, non tantum à Deo, sed à creaturis
mendicas? Magnum est valde magnum ait Thom.
Kemp. l. 2. c. 9. quād humano, tam Divino
posse carere solatios & probonore, Dei liberanter
exitium cordis velle sustinere, & in nullo seipsum
quærere,

2 Ut consummaretur scriptura, dixit; Sitio.
Joan. 19. Sciebat, omnia se impleuisse, quæ
de se erant in scriptura, hoc unum desee :
In

158 HEBDOMADA MAJOR.

In siti mea potaverunt me aceto. Psal. 63. Hoc ergo implere voluit. Vide, quād ad omnem obedientiæ apicem attendat Christus. 2. Magna evacuatio sanguinis magnam litim crebat. Sed major erat sitis plura patiendi. Blof. in expl. psal. cap. 18. *Habuit aliam fidim*, puta amplius patiendi, arquevidentius suum nobis amorem demonstrandi. O si dares animam tuam, quād eum reficeres! Examina tuum in Deum, & salutem proximorum amorem. Quid pro iis tolerare desideras.

3 *Vas ergo erat postum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto hyssopo circumponentes obtulerunt ore ejus.* Ibid. Aceto modico, & hyssopo reficitur exhaustus, & moriens Deus. Habes in mediis etiam laboribus frangendi appetitus exemplum. Non aestima lautoria tibi deberi. In schola Christi minus illi debetur in hoc mundo, qui plura præstat. Servus Christi nunquam vult indulgentius haberi. 2. Actuant stitenti Deo, qui optimis dies transfigunt in mundanis, & carnalibus: senium verò tanquam fæces ætatis Deo dare volunt. 3. Vas aceto plenum, sunt corda amaricata, & plena rancoris, aut impatiencie. Euacua hoc vas, & imple su aui vino charitatis.

F E R I A I I.

Sextum, & septimum Christi Verbum.

1 **C**onsummatum est: Joan. 19. Quod Pater mandauit, quod ego suscepit peragen-dum. Divinum est, cœpta perficere. Modica laus est incipit, maxima perficille. Non qui coepit, sed qui perficit, præmium capit. Quād multa tu ordiris? quam pauca ad finem deduc-

HEBDOMADA MAJOR. 159

deduc? Imitari Dei tui constantiam, ut & tu d icere possis hora suprema: Consummatum est, quod Deus iussit per præcepta, quod suscepisti per consilia, quod jubent Regule, quod mouuit gratia. Quād felix tunc eris! sed quam longè adhuc abes!

2 *Pater, in manus tuas commendabo spiritum meum.* Luc. 24. Expende verba, Pater: fiducia, & amoris verbum est. Non bene id usurpas, nisi viuis ut filius amans, reueres, obsequens. *In manus tuas*, in quibus una est quietes, & securitas. Ut in illis sis æternum, coniice te in illis, dum viuis, perfecta tuæ voluntatis in Diuinam resignationem. *Commendo spiritum*: non corpus. Hoc in lectulo Crucis jam quietcit. Dilce spiritus majorem habere curam, quād corporis. Ut autem spiritus secure transeat in manus Dei, vide, ut corpus semper sit in Cruce. Hic solus tutus est transitus, aliud omnis periculofus.

2 *Ei inclinato capite tradidit spiritum.* O sublime mysterium! Deus moritur. Hoc asse qui non potes, nisi prius discas, quid amor possit. Et pro te moritur. Vide, homo, quanti sis pretii apud Deum. Verè dixit Apofolus 2. Cor. 6. *Empti es sis pretio magna*, morte Christi. Quid repedes, ne sis ingratus? Et tu spiritum tuum superbum, inclinato per humilitatem capite, trade. 2. Inclina caput tuum per obedientiam usque ad migrationem spiritus. 3. *Inclina cor tuum ad custodiendas iustificationes tuas.* Psal. 118.

FERIA III.

Prodigia in morte Christi.

Ecce velum templi scissum est in duas partes, à summo usq; deorsum. Mat. 27 ut significaretur morte Christi antiquam legem esse rescissam. Operetur in te hoc ipsum mors Christi, ut vetus lex, quae est lex membrorum, in te rescindatur. Efficacissimum argumentum occidendi veterem hominem, est Iesu occisus. 2. Scissum est: ne sancta amplius obumbrarentur. Frivola rationes sunt vela quædam, quibus Divina obvelamus. Scindantur illæ, ut ista melius perspicias. Nonnè iis sapientiis tui animi oculus fuit impeditus?

3. Terra mota est, & petra scissa sunt. Ibid. Hæc sunt signa condolentia naturæ. Pudeat, hominem non tantum dolere mortem Christi, quantum elementa senserunt. Terra est; jam pridem tibi dictum; quia terram amas. Deus mortuus est. Hic succuti debes, & quidquid terrenum excutere. Condolere non potes, nisi amas: amare autem Iesum non potes, si praeter Iesum aliud amas. Petra est, vel grauis pondere peccatorum, vel dura tui judicii, ac voluntatis obstinatione. Si mors Christi penetrat, discindere contrito ne.

3. Et menimenza aperta sunt. Ibid. Ostenditur, quod Christus mortem nostram moriendo destruxerit, dum per eum juri mortis ipsi mortui eripiuntur. Hoc quoque operetur in te mors Christi. Aperiatur, & denudetur penitus sepulchrum tuæ conscientie.

tæ ei, cui debet. 2. Aperiatur sepulchrum dealbatum, simulationis, ut appareas, quod es, non quod fagis. 3. Aperiatur sepulchrum malarum conuentudinum, easque omnes emitat, ut posthac ambules in novitatæ vita.

FERIA IV.

Varii diverforum affectus in morte Christi.

VIdens autem Centurio, qui ex adverso stabant, quia se clamans expirasset, ait: Verbi hoc homo filius Dei erat. Marc. 15. Ex elementorum trepidatione subortus in Centurione timor, ex timore altior ad horum auctorem cogitatio: hinc cognitio, & tam nobilis confessio. Quot alii spectarunt idem, sed immoti. Mirabilis Deus in flentibus cordibus. Tu interim dicere ex illo, quæ fieri vides in natura, cognitionem ad omnium auctorem erigere, eum confiteri, & magnificare. 2. In ipsa vilitate passionis, Deum constitutus quid isthie Divinum vidit: Certum est, si quid in te Divinum sit, id in adversitate, in contemptu potissimum elucere, & probari.

2. Et omnis turba eorum, qui simul ad spectaculum istud, & videntes, quæ fiebant, persecuentes pastora sua reverberabantur. Luc. 23. Plebs aliquem animi motum prodidit, non Principes Sacerdotum. In superbos, & obstinatos vix cadit, aut raro bonus affectus. Et illa tamen plebe nemo confessus est Deum. 3. Quia aderant solum tanquam ad spectaculum. Unde tam rarus tibi

aut tepidus ad passionem motus; forte quia eam ut spectaculum meditari, non ut bonitatis, amoris, ac misericordiae argumentum. 2. Revertebantur. Vidisse, & abiisse quid juvat? Perseverandum est ad Crucifixum, & saepius hoc objecta pascendum animus.

3. Stabant autem omnes, nos eijs a longe, & mulieres haec videntes. Ibid. Haec teneris lachrymis mortem IESU deplorabant. Non probo, quod a longe. Cominus spectanda est Christi mors. Petrus, quod a longe se catus sit, excidit. Nolim a IESU procul abesse. Etsi vero non propè, stabant tandem, ut & viderentur. Stabant constantia, videbant contemplatione: accedebat animus, quo non penetrabant corpora. Persevera in aliud tibi representatione vita, & mortis Christi.

FERIA V.

Lanica latus ejus aperitur.

1. **A**D IESUM autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non ferebant ejus crura. Jo. 19. Opinioi Judæorum præmortuus est JESUS: forte indignati illi, quod amplius saevire non possint ad sensum, Dei in nos amor acceleravit mortem, ut opus redēptionis nostræ citius perficeret. Quād felix tu si, cum dæmon, aut malignus homo te querat affligere, jam tibi, mundo, & concupiscentiis tuis per solidam abnegationem mortuus inveniatis! Hic modus est conservandi ossa integra, hoc est, soliditatem virtutum. Alias sine mortificatione nulla virtus est solida.

2. Unus.

2. *Unus militum lanza latus ejus aperuit.* Patet amoris ostium, omnium dolorum scaturigo. Vide quantis tu cor illud doloribus affeceris, quam illud peccatorum tuorum veneno inficeris: quantum ille te amaverit! Vide quantis amoris charæcteribus ille te in libro filiorum Dei descripsiterit! Pedes dedit peccatoribus, ut Magdalæ. Luc. 7. Manni amicis, ut Petro. Act. 3. Cor dat filiis Dei, quibus dicit. Ila. 66. *Ad ubera portabimini.* Hic memento ingratitudinis tuae, amoris sui. Aspice eum nunc cum amore, ne olim videas cum tremore, in quem transfixi.

3. *Et continuè exivit sanguis, & aqua.* Ibid. Opportuna salutis nostræ remedia, SS. Sacramenta, quibus & ablueremur à peccatis, & adornare remur gratia. An & hoc parvum amoris signum est? Quantum verò illud? usque ad ultimum guttam sanguinem pro te dedit. *Tam copioso munere ipsa redēptione agitur,* ut homo Deum valere videatur. Euseb. Gall. hom. 6. de Pasch. Quād liberalis in te est Deus! quād tu parci in illum, ut pro tanto sanguine nec lachrymam stiles!

FERIA VI.

PARASCEVES.

Contemplatio Crucifixi JESU.

1. **O** vos omnes, qui transitis per viam at- tendite, & videte, si est dolor sicut do- lorum meus. Thren. 1. Considera tormenta Christi in corpore. Psalm. 21. Foderunt manus meas, & pedes meos; disumeraverunt omnia:

I. 6. effa.

osfa mea. Isaia. 1. A planta pedis usque ad ceterum capitis non est in eo sanitatis. 2. in animo ex contemptu fuit. Psal. 4. Subsannaverunt me subsanatione. Thren. 3. Factus sum in derisionem omni populo meo, & canticum eorum tota die. Ex infamia crucis cum latronibus. Iai. 5.3. Et cum sceleratus reputatus est. Ex defectu compatientis, aut consolantis. Thren. 1. Non est, qui consoleretur eum ex omnibus ebaris ejus. Omnes amici ejus lorevorunt eum, & facti sunt ei inimici. Psal. 68. Susinui, qui simul contumescerent, & non fuit; & qui consolarentur, & non inveni. Ex ingratitudine hominum, & parvo fructu suarum Passionis. Psal. 29. Quae uisitatis in sanguine meo. Isai. 5. Quid est, quod uera eborum facere vincet mea, & non feci. Expectavi, ut faceret uera, fecit autem labefactas.

2. Quid sunt plaga ista in medio manuum tuarum. Zachar. 13. Quarete ita ex Iesu tuo; & respondentem audi: His plagatus sum in dorso eorum, qui diligebant me. Agnoscet infinitum amorem: S. Aug. lib. de Virgin. Inspice caput hoc inclinatum ad osculationem, cor apertum ad diligentium, brachia extensa ad amplectendum, rotum corpus expostum ad redimendum. Hac quanta sit cognitio; hæc in materia vestri cordis appendit; & rotus vobis figuratur in corde, qui rotus pro vobis fuit affixus in cruce. Verè dilexit nos, & tradidit sonetipsum pro nobis. Ephes. 5. Illud à te quæxi existima. Petre, amas me. Et repone toto affectu. Domine, susciri, quia amo.

3. Pro omnibus mortuus est Christus, ut qui vivunt, jam non sibi vivant, sive dei, qui pro ipso mortuus est. 2. Cor. 5. Hunc ex Christi morte fructum trahit: Non tibi, non commoda-
dita-

165
ditati, non delectationi, non honori vive, aut auctum ullum impende. Te, & tua illudies. Non estis vestri. Empti enim estis pretio magno. 1. Cor. 6. Quid ergo retribuam Domino, ait Bernardus tract. de dilig. Deo, pro omnibus, que retribuisti mihi? In primo opere me mihi dedit, in secundo se, & ubi se dedit, me mihi reddidit. Datus ergo, & redditus me pro me debeo, & bis debeo. Quid Deo tribuam pro se.

A B B A T O S A N C T O.

- Depositio corporis Christi de Cruce, & sepultura.

1. Joseph, qui & ipse Discipulus erat Iesu, occulitus tamen propter metum Iudeorum, audacter introivit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. Matth. 27. John. 19. Marc. 15.2. Patibulum corpus Iesu unus tantum petit, quam pauci amant Iesum Crucifixum! 2. Ante ob metum latebat, iam pendens Iesu se declarat Discipulum. Hic fructus passionis est. In te vacuum non credam, si in confusione, & vilitate Deum agnoscas, & sequaris; idque audacter nulla veritas pericula, praestis.

2. Venit autem & Nicodemus ferens mixtum Myrram, &c. Joan. 19. Duo ergo ex omnibus Discipulis sunt, qui in Crucifixum Iesum testantur affectionem. Aude tu tertius esse. 2. Expende officia, quæ Christo exhibent. Deponant corpus de cruce, aromatibus condiant, involvunt sindone, & suis humeris viri nobiles cum, qui tam infamis

166. HEBDOMADA RESUR.

mis habitus fuit, deportant. En quam contempto Christo nobilitatem suam subiiciant, ut tu eidem contemptu non neges tuam vilitatem. Exhibe eadem officia in Christi membra, seu proximos; depone de cruce afflictos solatio spirituali; condi aromatibus, sive cura illorum famæ, involve sindone silentii eorum defunctus.

3. *Et posuit illud in monumento suo novo, quod excederat in petra, & advolvit saxum magnum ad ossium monumenti.* Matth. 27. Sepelis in corde Christum, quoties sumis. Haec ergo obserua. Sit sepulchrum novum, in quo non sit ullus alius positus. Sinister afflatus: sit in lapide immobilitatis, & constantiae: advolve saxum efficacium propounderum: circumda custodiam sanctorum cogitationum, &c.

DOMINICA.

RESURRECTIONIS.

1. **R**esurrexit tertia die secundum scripturas. 1. Cor. 15. Succedunt læta tribus. Deus ita constituisse videtur, ut per aspera eatur ad amorem. Christus gloriae resurrectionis præmisit 33 annos dure vitæ, tres dies acerbissimas passionis. Sic ergo, & tibi eundum ad gloriam. Si commortuus fueris, & convives.

2. *Ego dormio, & soperatus sum, & exsurrexi.* Pl. 3. Anima Christi reunitur corpori, ut quod solum fuit passionum, esset & resurrectionis. In momento recessunt livor, & vulnera: accedunt decor, & gratia, quo, tam corporis, quam animæ illius gaudio & qui-

HEBDOMADA RESURR. 167

quibus Patrum è limbo educotorum affectibus, fidei, spei, charitatis, gratulationis, &c. Accede ad Christum paribus: & ut gaudium tuum sit plenum, unire & te tanquam membrum corporis Christi. illius animas per amorem.

3. *Quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in novitate vite ambulemus.* Rom. 6. Recipis fructum resurrectionis Christi si ambulas in novitate vite; sed non ambulas in novitate vite, nisi occidas veterem hominem. Sicut non est ingressus ad vitam æternam, nisi per mortem naturalem; ita nec ad novam, per seclamque vitam ingredieris, nisi spiritu facta carnis mortifices.

FERIA II.

De dotibus Corporis glorioſi.

1. **S**eminatur in corruptione, surget in incorruptionione. 1. Cor. 15. Prima Corporis glorioſi dos est, qua & mortis, & morborum, ac vulnorum immune redditur. Mors illi ultra non dominabitur. Rom. 6. Quibus mediis ad hanc evanit Christus. Patiendo, & moriendo. Huc tu evadere debes, ut nec in prosperis, nec in adversis illo pravo affectu corrumparis. Ad hoc verò expendē, quam necessarium fit mortificationis studium, juxta reg. Summarij duodecimam.

2. *Seminatur corpus animalis, surget corpus spirituale.* Ibid. Secunda dos est subtilitas, qua corpora dura, & aliis corporibus resistentia penetravit. Tu penetra omnes difficultates, & impedimenta in via virtutis. Omnia posses.

in eo, qui te confortat. Sed ad hæc quog; opus est, ut seminetur animale, & proprii commodi studiorum.

3 *Seminatur in infirmitate, surget in virtute.* Ibid. Tertia dos est agilis, quæ se ubi vollebat, momento prætentem siltebat. An ita tu agilis ad inspirationes divinas? an ad nutus Superiorum? an ad progressum in via virtutis? an ad seminandum in infirmitatis tuae cognitione, & abjectione tui?

4 *Seminatur in ignobilitate, surget in gloria.* Ibid. Quarta dos, charitas, qua longe supra sollem resplendit. *Sic lucet lux tua coram hominibus*, ut videant opera tua bona. At non exit, nisi semenes in ignobilitate, & abnegatione tui,

FERIA III.

De vulnerum cicatricibus in gloriose Corpore reservatis.

Quid sunt plaga ista in medio manuum tuarum. Zach. 13. Euseb. Emisi hom. 10. de Pasch. ait: Ideo in gloriose Corpore retenta vulnera. Ne eatasam ipsam gloriam obscuraret lux gloria. Voluit in æternum confidare, se per vulnera emissi gloriam. Si hoc est glorie premium, quid ego olim ostendam, qui pati decreto. Christum oportuit pati; & ita intrate. Ergone mihi alia via pingetur.

2 Non obliviscar tui. Ecce in manibus meis degeneris te. Ilaia 49. Altera retentorum cicatricum causa est, ut sicut Christo memoriale sui

sui in nos amoris, pro quibus ea pati voluit; & in his legat premium nostræ salutis, pergaue adhuc nos amare, qui tanto illi constamus. Ergo tui memoriam in æternum vult habere Jesus. Recordare & tu Salvatoris tui. At non sapè recordaberis, nisi oblivicularis creaturarum, quæ memoriam Dei impediunt.

3 Et videbit eum omnis oculus, & qui eum pupugerunt. Apoc. 1. v. 7. Tertia causa est, ut olim dammandis ea ostendat, exprobret scelitiam, qui eum peccatis suis crucifixierunt: ingratisudinem, qui tanto amori non correspenderunt. Item, ut ostendat Beatis in æternum, & gaudeant de amore tanto, qui per cicatrices eluet. Quomodo tu eas aspicies? an cum confusione? an cum gaudio?

FERIA IV.

Apparet sanctissimæ Matris sue.

Quid diligit me, diligetur à Patre meo, & ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum. Joan. 14. Manifestasse se Christianum Matri, non tradunt Evangelistæ, ac certum creditur; quia eam præ cæteris dilexit, & præ cæteris ab ea diligebatur. Amans, ut ad centrum, properat ad amatum. Nondum sentis tibi per sancta lumina manifestari JESUM? forte non satis amas. Amantibus se manifestat Jesus.

2 Secundum multitudinem dolorum meorum consolations sua latificeaverunt animam meam. Psal. 93. Cogita, quæ fuerit Virginis viro filio con-

170 HEBDOMADA RESUR.

consolatio, ut eam affligeris, magnitudinem doloris in passione habiti expende. Ad mensuram doloris datus consolatio. Quantum tu sperare possis, ex mortificationis, & tolerata afflictionis magnitudine collige.

3 Anima mea liquefacta est, ut dilectus locutus est. Cant. 5. Cogita, quod fuerit expectantis Virginis desiderium; qui jam Christum aspiciens affectus, demissionis, devotionis, adoracionis, gratulationis de exaltato tanto opere; gaudii de triumpho resurrectionis, amoris, &c. qui omnes ex ferventi in JESUM desiderio nascuntur. Non experiris hos in te? Excita fervens videndi, & cognoscendi Dei desiderium, sequentur reliqui.

FERIA V.

Sanctæ mulieres tendunt ad sepulchrum Domini.

*1 U*na autem Sabbati valde diluculè venierunt ad monumentum, portantes, qua paraverant, aromata. Luc. 24. Cogitatum studia. 1. Emunt aromata. Jam non habebant amplius, quod posset vanitati servire. 2. Conficiunt unguentum, et si scirent iam à Josepho, & Nicodemo unctum, spectantes non quid ab aliis factum sit, sed quid a se fieri deceat. 3. Valde manè exeunt, non citra incommodum tenebrarum, & forte insomniam noctem translegeb ore dolore. 4. Veniunt ad monumentum sine metu custodum. Amor enim eas urgebat. Verè amas JESUM, si hæc ei obsequia præfas.

2 Et dicabant ad invicem: Quis revolvet ne-

HEBDOMADA RESUR. 171

bis lapidem? Marc. 16. Expendunt difficultatem, quæ obviat suscepto operi: agnoscent vires sibi et superandas non suppeteret. Non cedunt tamen, sed pergunt. En constantiam in bono, fiduciam in Deo natam ex amore. Usurpa tu hanc sapè reflexionem: quis revolvet mihi lapidem hujus temptationis, difficultatis, impedimenti? ne imparatus retardaris. Fide Deo, ubi tu deficit, & suscepimus opus constanter urge.

3 Et ecce terræ motus factus est magnus, & respicientes viderunt revolutum lapidem. Matth. 28. Marc. 16. En ut Divina providentia constantiam, & fiduciam juvat! Terræmotu revolvitur lapis, fugantur custodes, qui opus meditatum impeditre potuerint. Ita serid Deus ad se tenditibus adest: tollit impedimenta externa aliorum hominum, aut circumstantiarum, interna malorum habituum, & consuetudinum, fugat Dæmones inimicos. Expende, quoties id. sis expertus; & persevera in bono, confide in Deo.

FERIA VI.

Sanctæ mulieres de resurrectione Christi ab Angelo informantur.

*1 R*espondens autem Angelus dixit mulieribus. Nolite timere vos, scio enim, quod JESUM, qui crucifixus est, queritis. Matth. 28. En alterum timentibus, sollicitè tamen Deum querentibus solatium! sed cur non timeant terræmotum, Angelum asperga fulguris? Quia Iesum querunt crucifixum.

372 HEBDOM. RESURR.

xum . His sua Deus mittit solatia . At carebis illis , dum te ipsum , dum creaturas , dum aliud præter Iesum ; & hunc Crucifixum , quæres .

² Non est hic : surrexit enim sicut dixit . Ibid. Quærunt IESUM in tumulo . Dolere poterant , quod hic non esset ; sed si suum IESUM bonum amabant , gaudere debebant , quod gloriosus surrexit . Ubi tu IESUM quæris ? in tuis commoditatibus ; in creaturis ; in sensuum oblectamentis ; Quoties respondent tibi Divina lumina : Non est hic ; quoties frustra , & damno tuo quæsivisti ; & nondum desistis .

³ Venite . videte locum , ubi positus erat Dominus . Et ingressa non invenerunt corpus Domini IESU . Ibid. & Luc. 24. Amor erat , quo IESUM quærebat , sed adhuc sensuialis , ut eum viderent , tangerent , ungrent . Ideo non invenerunt . Puto quærendus amore est . Examina intentiones tuas : an puræ sint , an soli Iesu intentæ , an nihil amoris proprii admixtum ; mixta non inveneris eum , qui solum pura intentione invenerit . IV ALIAS

SABBATO .

Reprehenduntur mulieres , & mittuntur nunciæ ad Apostolos .

¹ Cum timerent autem , & declinarent vulnatum in terram , dixerunt : Quid queritis : viventem cum mortuis ? Luc. 24. Reprehenduntur , quia Angelis clarè monstrantibus non credunt . Has imitantur , qui in rebus etiam sanctis non sequuntur dactum Patris

HEBDOM. RESURR. 373

Patris spiritualis , & suo sensu inhærent . Quærunt Iesum , cui se dedant : sed inter mortuos cum iudicio , & amore proprio . Ibi est Iesus , ubi nihil tui est .

² Non est hic , sed surrexit . Ibid. Infallibile resurrectionis signum exhibent ; quia non est hic . Non argumento probatur nostra spiritualis resurrectio : si à verace Angelo , non à blandiente sensu dici possit , non est in hac imperfectione , in hoc pravo affectu , in hac passione , in priore tepiditate spiritus . Gaudes si sic sit : si non est , cura , ut sit .

³ Cid euntes dicit Discipulis ejus , quia surrexit . Matt. 28. Nomine Christi hoc mandant Angeli mulieribus . At non merebantur tam læta nuntia Apostoli , qui eum tam fecerunt . Spectavit Christus , quid suus amor postulet , non quid eorum merita . Amat etiam imberentes . Hoc me indignum amore mei Domini solatur . Non intres in iudicium cum servo tuo , Domine , sed fac secundum misericordiam tuam .

DOMINICA IN ALBIS .

Mulieres referant Apostolis nuncium resurrectionis .

¹ Dicito Discipulis ejus , & Petro , quia surrexit , Marc. 16. Exprimi nominatum Petrum , teneroris affectus est argumentum . Erat ceterorum caput : hoc honorat Christus . Amaverat plus cæteris Iesum , inde plus cæteris dolebat : affectum affectu rependit . Non cesibat suum peccatum deflere , erigit modicum amoris demonstratio . Agnolce bonitatem , ama tu eam spem